

Ты тичай, ходи, печели;
Та седи въ кѣта и са пощи . . . .

Или ако си честитъ іощи

Да ти са натрапи ходана.

Тогасъ да видишь, горкана !

Хадн мѣжо на лозата,

Хад' да ндимъ на сирѣань ;

Хад' на свора сѣкъ кола-та,

Бек' тѣй ша стѣишь кат' запрани ?

Хад' на свадка, хад' на мѣна,

Да видатъ хората че си жена.

Че катъ фани да са истира,

Хадн и на манастира.

Тогасъ мѣлан кѣкѣ ша ѣж въртишь.

Затвори дигна чи ставѣй да вървишь,

За женики хатѣръ да запашь,

И мѣхи да лапашь.

И тѣй-додѣ склучишь година,

Останадо ти сирѣа една празна крѣна,

И вижъ чи си една телеграфичка депеша

Дигнали та . . . и хайде въ котеша

Чѣли ? . . . толкоз' умъ отъ мене.

И. Холанъ ! чѣдо си бе стосне,